

В Аулата на Ректората на Стопанската академия „Димитър А. Ценов“ журналистите от БТА бяха официално посрещнати от директора на Центъра за връзки с обществеността доц. д-р Александър Ганчев и уредника на Академичния музей Маргарита Дончева.

Домакините запознаха младите колеги и журналистите от БТА с богатото историческо наследство на Стопанската академия "Димитър А. Ценов" - първото българско висше търговско училище, създадено по волята и с щедрото дарение на Димитър А. Ценов.

Свищов (17 май 2026) Журналисти от БТА посетиха къщата музей „Алеко Константинов“. Инициативата е част от дългосрочната политика на БТА за подкрепа на българските културно-исторически обекти и от усилията на „Школа БТА“ за неформално общуване и по-добро взаимодействие между регионалните пресклубове и различните дирекции в агенцията.

Свищов събра екипи на БТА в първото за годината пътуване на „Школа БТА“

Журналисти и служители от различни дирекции и звена на Българската телеграфна агенция (БТА) участваха в първото за 2026 г. пътуване за сплотяване на екипите, организирано от „Школа БТА“. Домакин на инициативата беше Свищов – известен като „Градът на първите неща“, а поводът – 100-годишнината на къщата музей „Алеко Константинов“ и 90-годишнината на Стопанската академия „Димитър А. Ценов“.

В двудневната програма се включиха представители на дирекциите „Вътрешна информация“, „Балкани“, „ЛИК“, „Архиви и справочна“, „Информационни технологии“, отдел за графичен дизайн „Облик“, „Студио БТА“, както и от екипа по дигитализация на архивите и новопостъпили колеги в агенцията.

Организацията на посещението беше подготвена от кореспондента на БТА в Свищов Антоанета Бълдъркова.

По пътя към крайдунавския град участниците посетиха Националния пещерен дом и пещерата „Проходна“, известна с природния феномен „Очите на Бога“.

Акцент в програмата беше посещението на къщата музей „Алеко Константинов“, която тази година отбелязва 100 години от създаването си като музей. В експозицията екскурзоводът Рени Илиева разказа за живота на писателя, за неговите пътувания и за ролята му в обществения живот на България. По време на визитата екипът на националната агенция се докосна до богатото наследство и личната история на Щастливеца.

Всеки от присъстващите имаше възможността да си закупи неговите книги „До Чикаго и назад“ и „Бай Ганьо“, подпечатани със специален уникален печат с подписа на самия Алеко Константинов, съхраняван в музея.

Колегите разгледаха и новата етнографска изложба в музея.

Сред най-емоционалните моменти в програмата беше посещението на античния римски военен лагер и античния римски град Нове край Свищов.

В Посетителския център „Нове“ Апостол Самоковлиев представи историята на римското селище, смятано за един от най-значимите археологически обекти по поречието на Дунав.

Участниците имаха възможност да стрелят с лък и да сечат възпоменателни монети – преживяване, което предизвика голям интерес и добро настроение сред колегите.

Програмата включваше още разходка в обновения природен парк „Калето“ и посещение на местността Паметниците. Инициативата е част от усилията на „Школа БТА“ за неформално общуване и по-добро взаимодействие между различните дирекции в агенцията. През миналата година подобни пътувания бяха организирани до Тополовград и Белозрадчик.

Античен град Нове в Свищов

Основан е през 45 г. сл. Хр. като лагер на VIII Августовски легион и по-късно превърнат в постоянен щаб на елитния I Италийски легион. Бил е ключова отбранителна точка на Дунавския лимес и резиденция на готския крал Теодорик Велики.

Нове е обитаван в продължение на около 550–600 години. Неговите архитектурни перли са:

Военната болница (Valetudinarium):

Истинско инженерно чудо за времето си. Простираща се на 6 000 кв. м, тя е разполагала с над 40 стаи, вътрешен двор за възстановяване и стриктна хигиена. Това е най-голямата болница от този тип, открита в Римската империя.

Римските терми (Баните): Повече от място за миене – това е бил социалният център. Баните в Нове са впечатлявали с погово отопление (хипокауст), мозайки и зали с различна температура на водата.

Принципията: Щабът на легиона, където се е намирала съкровищницата и са се вземали най-важните стратегически решения.

Римляните тук са ползвали канализация и стъклени прозорци – лукс, който Европа преоткрива векове по-късно. В Нове е бил разположен I Италийски легион. За да влезеш в него, е трябвало да си италиец и да си висок поне 180 см – впечатляващ ръст за Античността.

Развитието на българската кирилица – от ръкописа до дигиталния свят

Александрина Борисова, стажант „Вътрешна информация“

България отбелязва Деня на светите братя Кирил и Методий, на българската азбука, просвета и култура и на славянската книжовност на 24 май – празник, който поставя на фокус значението на кирилицата като основа на националната идентичност. Днес буквите не са само в книгите и учебниците. Те са и в дигиталната среда – в сайтове, мобилни приложения и визуалната комуникация на съвременния свят. В този контекст развитието на българската кирилица се превръща и в технологичен въпрос.

Как се развива българската кирилица в дигиталната ера?

От създаването на кирилицата до съвременните дигитални платформи българската писменост преминава през дълъг процес на развитие, в който формата на буквите се променя, но тяхната културна роля остава същата.

В интервю за „Школа БТА“ Захарина Петрова-Проданова, преподавател по типография в Нов български университет акцентира върху възможностите на дигиталните технологии да възстановяват и развиват българското типографско наследство. Според нея дигитализацията е всеобхватно явление, което, както в повечето области, така и в областта на шрифтовия дизайн, улеснява и оптимизира процеса многократно. Тя отбелязва, че с масовото навлизане на компютрите и смартфоните от началото на XXI век и бурното развитие на социалните мрежи през последното десетилетие шрифтовете са се превърнали в част от ежедневието на хората, което ги прави важен фактор за тяхното естетическо възпитание и изграждане на графична култура.

Обучението по типография и дизайн на шрифтове в България се развива основно в университетска среда, сред които в Нов български университет и Националната художествена академия. Там студентите преминават през процес, който започва с калиграфия и завършва със създаване на дигитални шрифтове, приложими в реална среда. Особен акцент е поставен върху българската кирилица като основа за съвременния дизайн.

Какво отличава българската форма на кирилица?

Според Захарина Петрова-Проданова българската форма на кирилицата се отличава от традиционната или руската форма с ясно разграничени главни и малки букви и преобладаващо обли форми. При главните букви най-ясно се разпознават „Л“ и „Д“, които имат триъгълна форма, базирана на буквата „А“, за разлика от руските, които са базирани на квадрата.

При малките (редовни) букви най-ясно различими са тези с горни и долни дължини и обли форми – като „б“, „в“, „р“, „г“, „з“, както и късите обли букви „и“, „й“ и техните производни: „н“, „т“, „ц“, „ч“, „ш“, „щ“.

Различни са и буквите „к“, „ж“, „ю“ заради горните гължини на вертикалните греди, които в традиционната форма не съществуват.

Накратко може да се каже, че разликите между българската и руската форма приближават визуално българската до латиницата и създават усещане за по-хармонична и естетична типографска картина, обобщава пренебрежливостта.

Има ли руск за кирилицата?

Попитана дали съществува руск кирилицата да загуби своята специфична форма в дигиталната среда, Захарина Петрова-Проданова отговори, че не смята, че има такава опасност, и даде личен пример:

Табела на фасадата на българското посолство в Лисабон. В стила на традиционното португалско азулежу – на фона на белите плочки със синя декоративна украса е изписано името на нашата страна на кирилица със заглавно-декоративен старобългарски устав и на латиница – с шрифт „Тесен капиталис“.

„Един чудесен синтез между две култури и поредното доказателство, че България и кирилицата са почти тъждествени. Формата на буквите, с които се отъждествяваме, трябва да пазим като национално богатство и да развиваме адекватно на дигиталния свят, в който живеем“, посочи тя.

ШРИФТ ЛИК

НА БЪЛГАРСКАТА ТЕЛЕГРАФНА АГЕНЦИЯ

А а	Б б	В в	Г г	Д д	Е е
Ж ж	З з	И и	Й й	К к	Л л
М м	Н н	О о	П п	Р р	С с
Т т	У у	Ф ф	Х х	Ц ц	Ч ч
Ш ш	Щ щ	Ъ ъ	Ь ь	Ю ю	Я я

БТА и шрифтът

Като част от своята политика за развитие на визуалната идентичност Българската телеграфна агенция (БТА) създаде собствен шрифт – ЛИК, разработен по поръчка на Агенцията от Националната художествена академия на основата на буквите на учениците на светите братя Кирил и Методий през IX век в България. Шрифтът е регистриран в Патентното ведомство на Република България.

Връзката между образование и практика намира израз и в партньорството между БТА и Нов български университет, в рамките на което студенти по графичен дизайн участват в стажове и работят по реални визуални проекти в агенцията.

Пример за това е първата част на алманаха „Школата БТА“, чийто графичен дизайн и страниране са разработени от студентка от Нов български университет, а в момента се подготвя и второ издание с участието на нови стажанти от университета.

Между традицията и бъдещето

Развитието на кирилицата в дигиталната ера е процес на адаптация и приемственост. От ръкописите на средновековните книжовници до съвременните дигитални шрифтове буквите продължават да се променят, за да отговорят на новите комуникационни нужди.

Днес българските букви не само се използват, но и се създават наново – чрез дигитализация на исторически шрифтове и дори на почерци на личности като Васил Левски. Този процес съчетава традиция и иновация и поставя въпроса за мястото на българската форма на кирилица в съвременната визуална среда.

Въпреки технологичните трансформации кирилицата запазва своята същност – носител на културна памет, идентичност и духовност. идентичност и духовност.

Антоанета Маркова: Темите на ЛИК винаги са били устои на обществото

Антоанета Маркова е завършила журналистика в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Има дългогодишен опит като репортер и редактор в печатни медии у нас в отразяване на европейски и международни събития и процеси, и на европейската политика.

Антония Митева, стажант „Международна информация“

Антоанета Маркова професионалния си път в Българската телеграфна агенция (БТА) през 2020 г. в екипа на „Забава и знание“, тогава част от дирекция „Международна информация“. През 2021 г. Агенцията претърпява редица структурни и организационни промени, настъпили в изпълнение на програмата на генералния директор Кирил Вълчев, част от които е създаването на четири нови информационни дирекции – „Балкани“, „Български медии и общности по света“, „Икономика“ и дирекция за знание и култура „ЛИК“.

Фокусът на „ЛИК“ е насочен към отразяване на събития, теми и процеси от областта на културата, образованието, науката, медиите, религията – както в България, така и по света. При създаването ѝ за директор е назначен доц. Георги Лозанов. Тогава Антоанета Маркова е отговорен редактор.

Успоредно със създаването, екипът започва и процеси по оформяне на нови рубрики и нови инициативи. През 2022 г. е възобновена периодиката на списание ЛИК. В началото на 2024 г. доц. Лозанов става негов главен редактор и тогава за директор на дирекцията е назначена Антоанета Маркова. Като част от общата политика на БТА започват да се сключват партньорства с всички висши учебни заведения в България за системно отразяване на процесите, протичащи в българското висше образование. Всички тези материали са ангажимент на екипа на дирекция ЛИК. Според Маркова това разширява погледа и обхвата на работа на екипа.

Постепенно Агенцията увеличава и споразуменията си с различни културни, научни и образователни институции в страната – екипът например отразява дейността на БАН, на института INSAIT, който е част от Софийския университет и е двигател на познанието в областта на технологиите.

Създадена е и рубриката „Православен календар“, която всеки ден от годината, в точно определен час сутринта, информира за връзката на започващия ден с православно вяра. Освен това последователно и широко репортерите и кореспондентите на ЛИК отразяват с информация и репортажи неделните проповеди на православните свещеници в страната.

Въпреки че дирекция „ЛИК“ съществува едва от пет години в структурата на БТА, тя се превръща в едно от ключовите звена. На въпроса защо според нея това е така, Антоанета Маркова отговаря, че темите, с които „ЛИК“ се занимава, винаги са били устои на обществото, а засиленият интерес към тях е отражение на неговите потребности.

„Всеобщо мнение и на аудиторията, и на част от работещите в медиите е, че за култура и образование се пише лесно“, коментира Маркова.

Това е може би, защото въздействието на културните продукти върху човека обикновено е свързано с положителна емоция. Истината обаче е, че както всяка тема в обществено-политическия живот, и културната сфера съвсем не е лесна, допълни тя.

Антония Митева, стажант в дирекция „Международна информация“ (вляво), и Антоанета Маркова, директор на дирекция „ЛИК“, в интервю за бюлетина „Школата БТА“. Снимка: Минко Чернев/БТА.

Това е може би, защото въздействието на културните продукти върху човека обикновено е свързано с положителна емоция. Истината обаче е, че както всяка тема в обществено-политическия живот, и културната сфера съвсем не е лесна, допълни тя.

Според нея едно от най-сериозните предизвикателства е представянето на работата на научно-изследователската общност на достъпен за аудиторията език. По думи на ръководителя тя често може да остане в периферията на общественото внимание, ако не бъде представена по достъпен начин.

Нашата задача е да показваме в цялото многообразие всичко случващо се в полето на културата, науката, образованието по един точен и прецизен начин и в същото време достатъчно достъпно, за да достигне до аудиторията, обясни ръководителят.

Работата като директор на дирекция ЛИК носи нови предизвикателства всеки ден, споделя Антоанета Маркова. Сферата е динамична и трябва да се реагира бързо на всички промени в обстоятелствата, добавя тя. В това Маркова е подкрепена от екипа на дирекцията, който тя самата описва като много мотивиран, сериозен и професионален.

За Маркова е трудно да посочи едно събитие, отразено от дирекция „ЛИК“, което се е запечатало в съзнанието ѝ като особено значимо или мащабно. Винаги голямо събитие, по нейни думи, е ежемесечното издаване на сп. ЛИК например или отбелязването на националните празници.

Екипът на дирекцията работи и по отразяването на конференциите, които БТА организира по повод отбелязването на годишнината от Априлското въстание. Важен момент от работата е и отразяването на дейността на българските антарктически експедиции и Българския антарктически институт. БТА е първата медия, която има кореспондентски пункт и пресклубове на БТА на

антарктическата база на България и на борда на българския научно-изследователски кораб НИК-421.

„Не само по време на антарктическите експедиции, но и през цялата година работата на Българския антарктически институт, на учените, които участват в български антарктически експедиции, е част от нашата работа и е акцент в нея,“ каза Антоанета Маркова.

Друг акцент всяка година са изложенията „Панаир на книгата“ и „Алея на книгата“. „Най-новата инициатива, и в момента фокус на работата на „ЛИК“, е създаването в началото на тази година на специализирана рубрика „Книгопис“, отбеляза Маркова.

В рубриката се представят най-новите издания на български автори, информация от издателства и автори за нови издания, както и материали – интервюта, репортажи от премиери на книги и литературни дискусии. Освен нови издания на български автори се представят и произведения на изявени български преводачи, които имат основен принос в майсторството на превода. Отскоро рубриката БГ музика обединява новини, класации и материали за българска музика.

Дирекцията създава и собствен подкаст „Час ЛИК“ от февруари 2026 г., в който гостуват представители на съвременния културен живот – музиканти, актьори, художници и др. Автор на концепцията е Даниел Димитров, заместник-директор на дирекция „ЛИК“.

По думите на Маркова в журналистическата професия човек никога не спира да се учи и тя насърчава младите колеги да взимат пример от тези с повече опит. За нея именно любопитството и любознателността са ключовите качества, които един журналист трябва да притежава, подплатени с постоянство и устойчивост. В края на разговора тя пожела сили, енергия и капацитет на целия екип за съобщаване на „предимно добри новини“.

Сред туристическите забележителности в старинния квартал на Благоевград - „Вароша“ е къщата музей „Георги Измирлиев“ – роден дом на революционера и участник в Априлското въстание.

Във „Вароша“ е и храм „Въведение Богородично“, построен през 1844 г., обявен за национален паметник на културата. По изграждане и изографисване на църквата са работили майстори гърворезбари и зографи от Самоковската и Банската художествени школи.

Друг емблематичен обект в Благоевград е часовниковата кула от 1867 година, която също е символ на възрожденската епоха в града.

Жители и гости на Благоевград празнуват 24 май – Деня на българската просвета и култура и празник на града.

Фестивали, спортни събития, театър, концерти и изложби са включени в пролетната програма на Благоевград

Йоанна Георгиева, стажант-кореспондент в Благоевград

Фестивали, спортни събития, театър, концерти и изложби са включени в пролетната програма на Благоевград. Десетки събития и инициативи сме насочили към всички възрасти, за жителите на града, а и за гостите, предвиждаме богато разнообразие от прояви, каза за БТА зам.-кметът на Благоевград с ресор култура, спорт и туризъм Станислав Кимчев.

Май ще е сред най-наситените откъм културни събития, посочи той и допълни, че голяма част от проявите ще са в дните около 24 май – Ден на светите братя Кирил и Методий, на българската азбука, просвета и култура, и на славянската книжовност и празник на града. Честванията ще започнат още на 23 май с концерт с младите изпълнители MARIANOFF, EVA LEA и FYRE.

На 24 май празничната програма ще започне още от сутринта, като са предвидени празнично шествие и концерти през целия ден.

Вечерният концерт ще е от 20:00 часа с участието на Вениамин, Елизабет и Тома.

Още в началото на май жителите и гостите на града имаха възможност да се потопят в миналото, с петото издание на тридневния „Занаят фест“, който събра занаятчии от цялата страна, за да представят майсторството си.

На 9 май градът отбеляза Деня на Европа с ретро парад на автомобили.

На площад „Георги Измирлиев“ бяха показани над 250 возила от миналото.

На 11 май са тържествените концерти на учениците от Националната хуманитарна гимназия „Св. Св Кирил и Методий“ и студентите от Югозападния университет „Неофит Рилски“ по случай 50-годишния юбилей на университета. На 22 май е откриването на празничната художествена изложба, а на 24 и 25 май

са вечерните концерти на откритата сцена под надслов „Пулсът на Благоевград“ по повод празника на града и традиционното дефиле на абитуриентите.

Станислав Кимчев посочи, че една от стратегическите насоки на местните власти е развитието на стария квартал в Благоевград - „Вароша“, както и на музея като център на културно-историческото наследство за занаятите и фолклора.

Идеята е своеобразният триъгълник – Регионалният исторически музей (РИМ), квартал „Вароша“ и обсерваторията в Ловния дом – да се превърнат в място, което да се посещава от жители и гости на града, които да могат да прекарат цял ден по начин, който е забавен и предлага различни преживявания, посочи Кимчев.

Съществена част от събитията през пролетта са насочени към деца и ученици от града. Успоредно с традиционни празнични прояви, Община Благоевград организира и събитията Digital Fest и Digital Fest Kids, насочени към развитието на умения в съвременната дигитална среда.

През юни акцент в културния календар е фестивалът Crossing Jutaya Festival – събитие, посветено на балканската и етно-джаз музика. През летните месеци културният живот продължава на открито – с летен театър, кино под звездите и концерти, а традиционно ще бъде отбелязан и Джулай морнинг.

Целта на наситеността със събития – изложби, концерти, фестивали, спортни и други мероприятия, е Благоевград да затвърди позициите си като културен център и да привлича гости, посочи Кимчев. Той допълни, че Община Благоевград работи съвместно с музея за изграждане на дългосрочна стратегия, свързана с повишаване на видимостта на града и общината и популяризиране на културно-историческите им забележителности.

Наред с посещението на различните събития, част от културния календар на града, Благоевград има много какво да предложи и по отношение на своята

Мемориал „Делчев рог“, който се намира в двора на храм „Въведение Богородично“ в Благоевград.
Снимка: Красимир Николов

Изглед от квартал Вароша. Снимка: Красимир Николов

архитектура и история, каза за БТА уредникът в РИМ – Благоевград г-р Биляна Карадакова.

По думите ѝ, музеят има ключова роля в културния живот на града, като съчетава съхранението на културно-историческото наследство с активна научна и образователна дейност. В сградата му, изградена през 1977 г., се съхраняват артефакти от региона – старинни книги, документи и предмети от всички исторически епохи.

„Нашето изключително културно, природно, художествено и историческо наследство трябва да бъде представено по начин, който да привлече публиката и да събуди интереса ѝ към миналото“, разказа Биляна Карадакова.

„Що се отнася до Благоевград, през последните една-две години всички ние наблюдаваме активна дейност по облагородяване на града, оформяне на нови паркови зони и алеи. От своя опит мога да кажа, че градът има изключителен потенциал“, добави Биляна Карадакова.

Писмото на френски, което превзе „Радецки“

Снимка: Национален музей Параход „Радецки“, БТА архив

Александрина Борисова, стажант „Вътрешна информация“

По документални свидетелства от архива на БТА, Народна библиотека „Иван Вазов“ – Пловдив и спомените на капитан Дагоберт Енглендер На 29 май (нов стил) 1876 г. капитанът на австро-унгарския параход „Радецки“ получава писмо на френски език, докато около него въоръжени мъже отварят сандъци с пушки и превземат кораба. Документът е подписан от Христо Ботев.

150 години по-късно запазените свидетелства – писмото на Ботев, телеграмите на османската администрация и спомените на капитана Дагоберт Енглендер – показват как акцията на Ботева чета се превръща едновременно в революционен акт, международен инцидент и дипломатически проблем по Дунав.

През пролетта на 1876 г., след избухването на Априлското въстание, български емигранти в Румъния организират чета, която трябва да премине Дунав и да се присъедини към въстаниците в България.

Начело застава Христо Ботев. Планът предвижда четниците да се качат поетапно като обикновени пътници на „Радецки“ и след навлизането в османския

участък на реката да принудят капитана да спре край българския бряг.

Пътници под прикритие във втора класа

На 29 май корабът пътува към реговния си маршрут от Галац към Оршова. Част от четниците се качват от различни румънски пристанища с билети за втора класа. Според по-късните записки на капитана Дагоберт Енглендер до този момент нищо не подсказва, че на борда има организирана въоръжена група.

Първият сигнал идва от корабния бюфет. Съобщено е за пътници с оръжие. Проверка първоначално не установява нарушение. Мъжете спокойно показват билетите си. Минуты по-късно ситуацията вече е друга. В салоните започват да се отварят сандъци и вързопи. От тях се изваждат револвери, пушки и боеприпаси. Част от мъжете свалят селските дрехи, с които са се качили на кораба, и обличат униформи. Въоръжени хора заемат палубата и машинното отделение. *„Ние сме 200 души и параходът е в наша власт“, казва на немски един от четниците според спомените на капитана.*

На езика на европейската дипломация

Тогава на Енглендер е връчено писмо, написано не на български, а на езика на европейската дипломация през XIX век – френски. Писмото започва с думите:

„Имам чест да Ви обявя, че ние сме български патриоти и въстаници...“

Текстът е кратък и делови. В него Ботев съобщава, че четата отива да се присъедини към въстанието в България и уверява капитана, че пътниците и екипажът няма да бъдат застрашени.

Докакто капитанът чете писмото, срещу него вече са насочени пушки. В спомените си Енглендер описва как в един момент револвер е опрян до слепоочието му. Капитанът отказва няколко пъти да спре кораба. Предлага слизане на румънския бряг и дргуи точки по реката. Искането остава непроменено.

Междувременно „Радецки“ вече се движи по-бавно към българския бряг. На палубата е извадено българско знаме. Енглендер по-късно пише, че започва да се страхува не само за себе си, но и за кораба – при плитчините съществува риск параходът да заседне или да бъде застигнат от турски военен съд.

Един от най-ранните печатни разкази за случилото се появява само дни по-късно във вестник „Зорница“.

Публикацията, базирана на телеграма от видинския управител до великия везир, описва четниците като пътници под прикритие. Според текста те се качват на „Радецки“ „в българско селско облекло“, а след това „облачат ся в униформа и ся въоражават с револвери и с пушки, които носяли в санджуци“.

Вестникът потвърждава и съществуването на писмото и на френски език. В края му, според публикацията, се съдържат думите:

„Да живеј Франц Йосиф! Да живеј Андраши!“

Тези възгласи рядко присъстват в по-късните популярни разкази за акцията, но показват опита четата да подчертае, че действията ѝ не са насочени срещу Австро-Унгария или екипажа на кораба.

На кораба Ботев пише и друго писмо – този път не до капитана, а до съпругата си Венета. В него не е описано самото превземане на „Радецки“, но текстът показва, че авторът му ясно съзнава възможния изход от начинанието.

„Мила ми Венето, знај, че после отечеството си съм обичал най-много тебе...“ Това писмо остава сред най-цитираните лични документи на Ботев.

Спирането край Козлодуй става извън пристанище, при плитък бряг.

Първоначално е спуснат само гългият мост на кораба. После, когато на брега се появяват османски войници, е поставен и втори мост. Част от четниците слизат направо през водата. Някои падат на колене и целуват земята. Малко след това започва стрелба. След слизането на хората, оръжието и хранителните запаси, „Радецки“ продължава по маршрута си.

От местен инцидент до международен трус

Случаят бързо излиза извън рамките на местен инцидент. По Дунав тръгват телеграми. Османските власти съобщават за въоръжена чета, слязла от австрийския параход. Наложени са ограничения за спиране на австрийски кораби по османските пристанища. Когато „Радецки“ пристига във Виена, случаят вече е известен.

Няколко дни по-късно капитанът научава за съдбата на четата. В спомените си описва как по дунавските станции вижда набити на колове глави на убити четници, все още с пътническите си билети. За капитан Енглендер срещата с Ботев остава съдбоносна. Пред австрийските власти и медиите капитанът категорично отказва да нарече българите „разбойници“. В своите доклади той описва Ботев като човек с изключителна култура чиято тактическа дисциплина е спасила живота на екипажа. Австро-Унгарският капитан се превръща в един от първите защитници на българската кауза пред Европа. Дипломатическият трус обаче тепърва предстои. Превземането на „Радецки“ предизвиква остри дебати между Виена и Истанбул. Османската империя обвинява Австро-Унгария в пропуск и сътрудничество, докато австрийската дипломация е принудена да се оправдава за сигурността по Дунав.

150 години по-късно превземането на „Радецки“ продължава да се разказва основно като революционен епизод от българската история. Архивите около събитието показват и друго – операция, проследена почти в реално време чрез телеграми, дипломатически документи и свидетелства на чуждестранен екипаж още в часовете след слизането на четата край Козлодуй. Те доказват, че на 29 май 1876 г. край българския бряг акостира не просто една чета, а самата идея за свобода, преведена на езика на европейската дипломация.

Източници:

Дагоберт Енглендер, „Преминаването на Ботева чета“, публикувано в „Ботев лист“, 1925 г., Зорница, бр. 22, 28 май 1876 г., Писмо на Христо Ботев до капитана на „Радецки“, Дигитална библиотека на Народна библиотека „Иван Вазов“ – Пловдив, Архив на БТА.

ДОБРЕ ДОШЛИ НА НОВИТЕ КОЛЕГИ

Веселка Александрова, фотограф дигитален архив

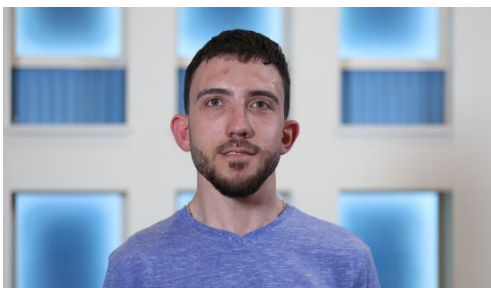
Професионалният ѝ път е изцяло в сферата на дизайна и предпечатта. Завършила е техникум по Полиграфия и фотография "Юлиус Фучик".

В БТА започва работа в екипа по проект „Дигитализация на специализираните архивни и справочни фондове на БТА“. Работата ѝ там е свързана с обработката и превръщането на физическите архиви в цифров ресурс.

Юлиана Иванова, технически сътрудник в АДС

Завършила е ППМГ „Добри Чинтулов“ – Сливен със специалност „Математика и информатика“ и продължава образованието си в Технически университет – София, специалност „Компютърно и софтуерно инженерство“. Започва работа в БТА като технически сътрудник по проекта за дигитализиране на архивите на БТА, като след приключването му е назначена за технически сътрудник в отдел „Административни дейности и собственост“.

Християн Ташев, редактор, фото

Той е завършил МГ „Акад. Кирил Попов“ в Пловдив със специалност „Системно програмиране“, а в момента следва „Архивистика и документалистика“ в УниБИТ. Професионалният му път в БТА започва с проекта по ПВУ за дигитализация на архивните фондове. Там той отговаря за обработката и превръщането на физическите документи в цифров ресурс.

Борис Зюмбюлев, редактор „Икономика“

Борис Зюмбюлев завършва гимназията „Американски колеж в София“. Бакалавърската му степен е „Икономика и международни отношения“ от университета „Франклин и Маршал Колидж“ в Ланкастър, Пенсилвания, САЩ. Има опит в света на медиите като репортер, редактор, пиар и радиоводещ. Започва в БТА като редактор в дирекция „Икономика“. Владее английски и италиански език.

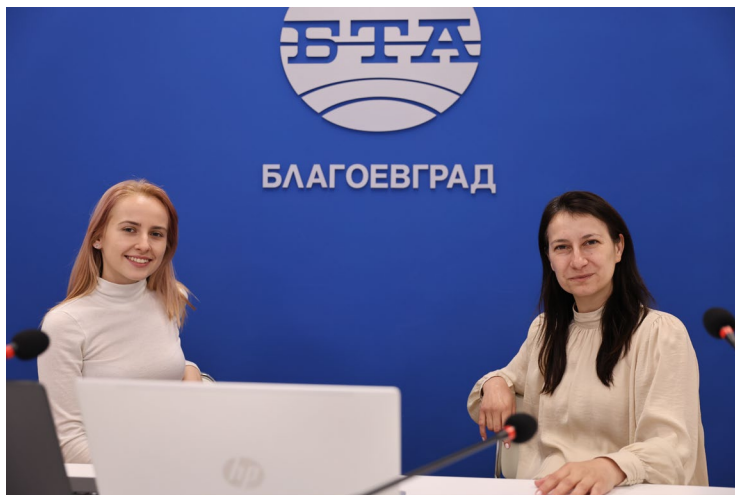
Теодора Любенова, редактор, младши в ИНФЧ

Теодора Любенова е студентка по журналистика в Софийски университет „Св. Климент Охридски“. Завършила е Първа английска езикова гимназия. Преминала е стаж в дирекция „Информация за чужбина“ на Българска телеграфна агенция, след което остава да работи в дирекцията. Работата ѝ е свързана с международното информационно отразяване и подготовката на новинарско съдържание за чуждоезичните емисии на агенцията.

ЗА АВТОРИТЕ В БЮЛЕТИНА

Йоанна Георгиева

стажант-кореспондент в Благоевград
Ментор: Десислава Велкова

Коя е тя: На 24 години, от Благоевград. С диплома по френска филология и амбиция за кариера в PR-а.

Мисия „Стаж в БТА“: Да замени теорията с динамиката на живата журналистика.

Резултатът: Седмици, изпълнени с пресконференции, репортажи на място и интервюта „очи в очи“.

Равносметката: „Този стаж ми даде смелост,“ споделя Йоанна. За нея БТА се превърна в перфектния трамплин, който затвърди мечтата ѝ да се развива в сърцето на комуникациите.

„Стажът за мен се превърна в изключително ценен и мотивиращ опит, който ми даде увереност и смелост да продължа развитието си в тази сфера.

По време на практиката имах възможност да отразявам събития на място, да присъствам на пресконференции, както и самостоятелно да провеждам интервюта. Работата в реална медийна среда ми помогна не само да надградя комуникационните си умения, но и да се науча да бъда по-организирана, адаптивна и уверена в работата си.

Най-ценното за мен бе възможността активно да участвам в работния процес, да се уча от професионалисти и ежедневно да надградя знанията и уменията си. Този стаж затвърди желанието ми да се развивам професионално именно в областта на медиите и комуникациите“.

Александрина Борисова

стажант-репортер във „Вътрешна
информация“
Ментор: Николай Трифонов

Коя е тя: На 22 години, от Лом.

Образование: УНСС, „Медии и журналистика“, 3-ти курс

Мисия „Стаж в БТА“: Да види отблизо реалния начин на работа и динамиката в професионална медийна среда.

Резултатът: „Този опит ми доказва, че журналистиката се учи най-добре в реална среда и ме мотивира да продължавам да се развивам в тази сфера.

Равносметката: „Записах се в стажантската програма на Българската телеграфна агенция с голямо желание да се докосна до истинския пулс на новините.

Основната ми цел е да пренеса натрупаните в университета теоретични знания в една професионална среда и да ги приложа на практика. Изключително се радвам, че имам възможността да уча от доказани професионалисти и да направя следващата важна стъпка в развитието си.

